

Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin

Intră cuvântul Meu în grădina cuvântului, intră cu puterea Mea dumnezeiască. Eu sunt puterea cuvântului Meu, Eu sunt Cuvântul. Să fie deschisă poarta cuvântului Meu ca să intru. Amin, amin, amin.

Intrăm pe cărarea cărții tale, Verginico. Intrăm cuvânt în cartea ta și învățăm poporul, căci cel ce nu învață nu are învățător. Venim să dăm hrană la oi. Venim să cercetăm turma, că scris este în Scripturi: *«Eu Însuși voi purta grijă de oile Mele și le voi păstori»*, că păstorii de oi n-au avut grijă de oi, căci sunt păstori plătiți. Eu Îmi pun viața pentru oi, căci sunt Păstorul Cel bun, și vin mereu cu hrană vie, cu cuvânt viu, și cu el păstoresc Eu Însuși. Amin.

Cei puși de strajă în calea cuvântului Meu, să ia aminte la glasul Meu, căci vin cu hrană. Scris este: *«Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa»*. Amin.

Vin cu hrană pentru tine, iubitul Meu popor, că nu mai e de stat pe pământ fără hrana Mea. Mare este amăgirea pe pământ, și iubirea se răcește în toți, că fărădelegea a dat peste margini, și fără de hrană din cer, nimeni nu mai este viu, dar cel ce rabdă priveghind, acela este fericit și viu. Sluga care dă hrana Mea la timp, va avea fericirea avuțiilor Mele cele cerești, dar să fii mare cu mintea, poporul Meu iubit, că sunt pe pământ multe slugi care stau în numele Meu peste vie, și acestea zic în inimile lor: *„Stăpânul întârzie, Stăpânul nu vine și nu mai e nici o venire“*. Așa zic aceste slugi, și mănâncă și beau cu bețivii și se bat cu cele împreună cu ele slugi, și va veni Stăpânul atunci când nu se așteaptă și în ceasul pe care ele nu-l știu, și le va tăia.

O, grădiniță de fii ai cuvântului din cer, să fii slugă credincioasă, grădinița Mea, și să stai în calea Mea când vin cu hrană, și să dai hrană la timp peste cei flămânzi de cer, și fericirea va fi în tine când voi veni și te voi găsi făcând așa. O, slugă credincioasă, fă-ți datoria și dă hrana Mea peste tot, căci iubirea se răcește în mulți din cei ce au avut-o, și fărădelegea dă peste margini și prinde sub ea până și pe cei aleși pentru iubire. O, când vezi toate acestea fă-ți datoria, slugă credincioasă și înțeleaptă, ca să știi că sunt la uși și sunt aproape. Amin.

Poporul Meu, iubitul Meu, mănâncă, fiule, cu folos, mănâncă hrana pe care ți-o dau prin slugile Mele cele credincioase și înțelepte care iau de la Mine pentru tine. Mănâncă, și nu te lepăda de hrana Mea, că e greu fără cuvântul Meu pe pământ. De mai bine de douăzeci de ani ți-am spus, fiule, că vine lepădarea de credință, și tu n-ai știut să înțelegi ce înseamnă această clipă. Ți-am spus că te va pune să te lepezi de Dumnezeu așa cum nașul leapădă pe finul său de satana, și îți va spune: *„Te lepezi de Dumnezeu?“*. Ți-am spus, poporul Meu, că dacă vei fi cu Mine și de partea Mea, nu te vei uda nici pe picioare ca Moise prin Marea Roșie. Ți-am spus că dacă vei avea credință tare vei scăpa, și dacă vei fi slab în credință te vei ataca și te vei lepăda de Dumnezeu și vei pătimi apoi, poporul Meu. Dar tu n-ai înțeles ce ți-am spus Eu, și te-ai speriat și ai plecat de lângă Mine tu, cel plecat, tu, cel ce ai fost fricos. Dar cel ce a stat cu Mine a avut credință tare, și când a fost întrebat dacă se leapădă de Dumnezeu, el a spus că nu se leapădă, și a scăpat nevătămat și neatacat.

Copiii Mei din vremea aceasta, cine, fiilor, v-a pus pe voi să vă lepădați de Dumnezeu și de viața cu El și de cuvântul Lui cel plin de viață? Preoții și arhierii au împlinit această Scriptură peste voi, dar voi ați fost tari și nu v-ați lepădat, că Eu v-am întărit credința și v-am ajutat să rămâneți cu Mine și cu viața sfântă înaintea Mea. Viața voastră cea sfântă v-a ajutat. Viața și mintea și inima sfântă îl scot pe om de la cădere și de la pieire și de la ispite, dar cei ce n-au iubit

sfințenia Mea, aceia au fost slabi de tot și s-au lăsat atacați de antichriștii cei îmbrăcați în slujitori ai lui Hristos, după cum este scris de hristoșii fățarnici care vor trage de la Mine chiar și pe cei aleși. Dar smochinul a prins a vară, și mlădița lui s-a frăgezit și a dat frunze, și Eu sunt aproape după cum am rostit Eu semn pentru apropierea Mea. Verginica a fost mlădița Mea cea binecuvântată și s-a lăsat spre lucrare și a odrăslit frunze, și Eu sunt aproape prin acest semn, căci smochinul este pildă arătată de Mine în Scripturi, iar cine citește, să înțeleagă ce este pilda cu smochinul. Preoția este smochinul, și când smochinul are mlădița fragedă de se lasă lucrată, ea odrăsleşte frunze, și Domnul este aproape.

Eu sunt Preot în veac, după rânduiala Tatălui Meu prin Melchisedec, iar Verginica a fost mlădița Mea, și voi sunteți frunzele, fiilor unși în grădinița cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, vin după semnul acesta. Cunoașteți, fiilor, și fiți adevăr precum Eu sunt. Toți slujitorii care stau pe pământ în numele Meu sunt minciună, iar legea Mea pedepsește neadevărul, dar voi să fiți sfinți și drepti, că lege au numai cei păcătoși care stau prin păcatele lor împotriva adevărului. Fiți sfinți în toată vremea, ca să vă iubesc ca pe cei mai iubiți. Fiți adevăr ca să fiți fiii Mei mereu, căci Eu sunt Adevărul. Cei ce au viața mincinoasă sunt mulți, și prelungesc minciuna prin viața lor, dar aceia cad din viață așa cum merele putrede cad din pom.

Creștinii care au fost cu Mine la începutul și la mijlocul acestei lucrări, din anul 1955 și până în anul 1980 când am luat-o pe Verginica la cer, acei creștini au fost slabi cu credința, și nici nu s-au rugat să ajut Eu necredinței lor așa cum Eu M-am rugat Tatălui pentru Petru ca să nu piară credința lui și să fie el de întărire la vremea împlinirilor Mele prin moartea și prin învierea Mea. E greu de cei ce s-au lepădat prin necredință, de o mie de ori mai greu decât cei ce s-au lepădat prin păcate. Greu e și de cei ce au căzut prin păcat, dar mai greu e de o mie de ori de cei ce s-au lepădat prin necredință, căci omul care se luptă împotriva lui Dumnezeu și a lucrării Sale, acela va fi învins prin multe dureri. O, fiilor, vă învăț ca să știți și să aveți învățătură, căci cei ce au fost necredincioși, au ales minciuna și au rămas de partea ei, că nu poți să fii și mincinos cu viața ta, și să mai iubești și frăția și neamul cel creștinesc. Când Dumnezeu nu este lăsat la cârmă, nimic nu mai este viu și adevărat, ci tot și toate ale omului se fac minciună și deșertăciune. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Mele cele sfinte și adevărate, căci cei ce au fost cândva ai Mei, s-au dus spre necredință și spre viață mincinoasă.

Sunt două feluri de păcătoși. Sunt păcătoși umiliți, și sunt păcătoși îngâmfați și mândri. Eu vă dau vouă învățătura Mea, iar voi, slugile Mele, dați hrană la timp celor fără de hrană, că e timpul să vin, și să vă găsesc făcând așa. Amin.

Postesc oamenii post pentru serbarea nașterii Mele. Postesc unii oameni și nu știu oamenii ce înseamnă post, nu știu oamenii căile dreptății și ale curățeniei de inimă înaintea Mea. Am întărit prin strămoșii cei sfinți patru vremi de post, ca să fie biserica o casă tare cu patru stâlpi tari și întăriți prin post și prin veghe de suflet, iar oamenii cei care s-au așezat slujitori ai Mei pe pământ, au scos din rădăcina lui pe unul din cei patru stâlpi, și au făcut stricăciune peste orânduiala cea tare. Dar pe tine, poporul Meu, te-am întors cu fața spre părinți, ca să fii ocrotit în ziua cercetării, că oamenii s-au încumetat să schimbe până și vremile, iar glasul sfinților din cer Mă întreabă mereu: «Doamne, până când?», dar Eu le-am spus mereu să aibă răbdare până la plinirea vremilor, până la plinirea numărului sfinților Mei, până la cei mai mici ai Mei. Amin.

Pe vremea trupului Meu, Eu am iubit postul și rugăciunea către Tatăl. La fel și Maica Mea, la fel și sfinții Mei. Postul trebuie să fie însoțit de rugăciune, și rugăciunea trebuie să fie însoțită de post. Dar scris este în Scripturi și în prooroci că în zilele cele de pe urmă puterea bisericii, puterea poporului sfânt va fi ruinată de la locul ei. Scris este în prooroci că în zilele din urmă când se va isprăvi de strivit puterea poporului sfânt, atunci va lua sfârșit împlinirea Scripturilor cele pentru venirea Mea.

Să știi, poporul Meu iubit, că puterea bisericii Mele este postul și rugăciunea. Să știi, fiule, că fiii bisericii nu sunt fiii Domnului dacă nu sunt îmbrăcați cu această putere. Să știi, fiule, că

Eu te-am îmbrăcat cu această putere ca să-Mi fii Mie fiu și să te am, și să nu ajungi fără de putere, căci cei ce nu au această putere, aceia sunt slabi de tot, și la orice încercare se smintesc și se pierd de pe cale, după cum este scris în Scriptura care spune: *«Mulți se vor sminti, se vor vinde unii pe alții, se vor urî unii pe alții și vor cădea prin profeții minciunii, iar din pricina fărădelegii, iubirea multora se va răci, dar Evanghelia Mea se va vesti pe sine în toată lumea spre mărturie, și atunci va veni și sfârșitul a toate, și atunci va veni și venirea Mea cu putere și cu slavă multă. Amin»*. Și Îmi voi trimite slugile Mele cu glas de trâmbiță ca să adune pe cei aleși ai Mei, și iată, Eu vă trimit pe voi ca să răspândiți cuvântul venirii Mele până la toate marginile, și fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa, căci Stăpânul nu întârzie. Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului, și sunt patru vremi de post pentru sărbătorile cerului pe pământ. Este apoi postul în care oamenii se pregătesc pentru serbarea învierii Mele. Este postul cel pus înaintea serbării sfinților apostoli, și este apoi postul cel pus înaintea Măicuței Mele, și sunt patru vremi de post, așezate de părinții și de sfinții care au întărit biserica Mea pe patru stâlpi tari, dar unul din acești stâlpi nu mai este. Era scris de proorocul Daniel că puterea poporului sfânt va fi sfărâmată, iar oamenii bisericii de azi nici gând nu au să se întoarcă cu fața spre părinți și să-i întoarcă pe părinți cu fața spre ei ca să nu vin să lovesc cu blestem fărădelegea și pe fiii ei. Postul cel de dinaintea sărbătorii sfinților apostoli nu mai este, că oamenii s-au încumetat să schimbe vremurile, după cum era proorocit că va fi să fie. O, nu se poate această fărădelege peste biserică. Până când? O, până când, oare? Strig cu glasul sfinților, și sfinții strigă peste pământ prin cuvântul Meu: *«Până când? Până când? O, până când, oare?»*. Eu am măsurat altfel vremea pentru om. Eu am zis o seară și o dimineață măsura zilei, iar oamenii au dărâmat măsura Mea. O, unde sunt serbările sfinților? Până când această fărădelege?

O, popor român, n-ai mai vrut să fii român adevărat, n-ai mai vrut. Unde sunt zilele tale de serbări cerești pe pământul tău? De ce, tată, te-ai încântat? De ce, tată, ai fost nepăsător? De ce, tată, nu mai ești creștin, creștin adevărat? Au trecut șaptezeci de ani peste tine de când ți-ai stricat credința ta cea din strămoși, și după șaptezeci de ani Eu am așezat la loc serbările cerești pe pământul tău, și te-am vestit, tată, să te întorci cu fața spre strămoșii cei sfinți, care strigă la Mine: *«Doamne, până când?»*. Vreau să te iert, poporul Meu român, că tu ești poporul Meu la care vin la a doua Mea venire. Vreau să fac act de împăcare cu tine pentru acest păcat săvârșit împotriva sfinților Mei și ai tăi, împotriva strămoșilor, tată. Vreau să te iert. Amin. Ia aminte ce-ți spun, că la sărbătorile tale mari, cei mari de peste tine întocmesc când și când act de iertare pentru mulți vinovați care au greșit împotriva legii. Așa și Eu voiesc să fac la sărbătorile Mele. Vreau să te iert, poporul Meu român. Ție îți poruncesc cu poruncă cerească: întoarce-te cu fața spre părinți și așează la locul lor praznicele sfinților Mei, că am așezat în mijlocul tău început nou și piatră de aducere-aminte și de împăcare cu cerul, și tu n-ai înțelepciune ca să pricepi vremile Mele și împlinirea lor.

Să fie patru vremi de post, căci așa este din părinți. Amin. Să fii român, poporul român. Să fii român, tată, și să fii creștin, fiule român. Amin. Sulul zilelor căzute din număratoarea ta, stau sul înaintea Mea spre mărturie împotriva ta, că tu ai fost înșelat de neam străin și n-ai fost cu veghe înaintea Mea. Dar vin cuvânt spre tine și zic: întoarce-te și fii popor adevărat înaintea Mea! Nici un popor n-a fost atât de lovit în credința lui, în legea lui cea sfântă, nici unul mai lovit ca tine. O, nu e bine să dormi. Veghează, tată, veghează de acum, ca să nu mai vină tâlharii de suflet și să-ți vândă sufletul tău în vremea nevegheții tale.

A venit vremea să te iert, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt Mirele, și am în tine popor mireasă și cuvintez peste el pentru tine, țara Mea de nuntă. Trezește-te și fă voia Mea și fii nuntașa Mea, că am în tine taina Mea, venirea Mea în cuvânt peste tine. Și iarăși îți zic: scoală-te și umblă și stai cu veghe înaintea Mea, că sunt în tine cu venirea Mea, și din tine Mă vestesc peste tot pământul și neamul de pe el, Mă vestesc din tine întru venirea Mea. Amin.

Iar voi, copilași din grădină, care-Mi dați întocmire în cuvânt, voi, care-L faceți cuvânt pe Cuvântul, fiți slugi credincioase și înțelepte și dați hrana Mea la timp, ca să vă găsească făcând așa. Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului. Postesc unii oameni, și nu știu oamenii ce înseamnă post. O, oamenilor, cine vă învață pe voi legile Mele cele sfinte ca să le puneți peste voi? Eu am fost dus de duhul în pustie ca să fiu ispitit de diavolul, și am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți ca să pot birui ispitele. Dar M-am hrănit cu cuvântul Meu cel către Tatăl, și cu cuvântul Tatălui cel către Mine, și n-am lăsat pe diavol să Mă ispitească și i-am spus: «*Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău!*», după cum este scris. Iar când diavolul a zis să-Mi dea împărăția lumii ca să Mă plec lui, Eu i-am zis: «*Du-te, satano, că scris este: Domnului să te închini și să-I slujești*».

O, oamenilor, cu ce biruiți voi ispitele diavolului? Postul și rugăciunea sunt putere cerească în omul cel credincios și iubitor de Dumnezeu. Postul și rugăciunea au cu ele smerenia cea dinăuntru și cea din afară. Postul și rugăciunea înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu și să nu ai alt dumnezeu, să nu furi, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu lovești pe aproapele pentru cele ce sunt ale lui. Asta înseamnă postul și rugăciunea, iar fără acestea lângă postul cel de bucate, nu înseamnă post. O, cine vă învață pe voi toate acestea ca să le faceți? Sunt pline locașurile cele sfinte, sunt pline de trupuri vopsite și fardate și fără nici o lege sfântă, și postesc zile de post fără să știe ce înseamnă post.

Dar Eu ies cu tine, poporul Meu cel cu cuvântul Meu peste tine, ca să dau oamenilor învățătura vie. Ieșirea ta cu Mine în lume, știu, fiule, știu că e greu, știu mai bine ca tine, știu, dar trebuie să împlinim Scriptura care spune că voi aduna pe cei ce vor fi ai Mei din lume din cele patru vânturi, și îți voi da putere peste puterea ta, căci postul și rugăciunea, pe care tu le împletești ca să-ți faci punte spre Mine și Mie spre tine, acestea sunt puterea ta, poporul sfânt, care te sfințești încă, după cum este scris. O, iubește legea raiului, căci ți-am dat-o ca să te așezi în ea și să fii cuprins de ea și să Mă cuprinzi în ea ca să am loc să-Mi plec capul în tine, poporul Meu, biserica Mea cea vie, cea de la sfârșit, cea de la venirea Mea. Amin.

Iar tu, Verginico, mlădiță luată la cer între sfinții Mei, în curând vei fi serbată de poporul tău, și vom veni cu sobor de sfinți și vom serba deasupra grădinii și în grădină, și cu poporul vom serba. Am venit să învățăm poporul. Fă-te cuvânt din Mine peste poporul tău, că arzi de dor. Dorul celor din cer este mare. Arde cerul de dor să vină cerul cel nou și pământul cel nou, și va veni văzut împlinirea Scripturilor cele pentru venirea Mea cu cele veșnice în veci. Amin.

Te las, poporul Meu, sub mângâierea sfinților, că Verginica este înconjurată de zeci de mii în cer și pe pământ cu cerul. Mii de mii de îngerași te mângâie și te slujesc și te însoțesc, poporul Meu cel iubit. O, cine este poporul Meu cel iubit? Cel iubit Mă iubește cu iubire statornică. Cel iubit este cel ce lucrează în Mine iubire pentru el. Cel iubit este dorul Meu, și dorul la dor trage, și se face dor. Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună din cer pe pământ. Amin.

În numele Tău, Doamne bun, mă ridic cu sunet de trâmbiță ca să fac duh de trezire peste turma cea plăcută Ție. Sun și pentru cei ce dorm în neveghere pentru venirea Ta. Sun cu îngerașii, sun odată cu ei, că din mine Tu ai grăit cu sunet de trâmbiță, Doamne, și m-ai numit trâmbița Ta pe pământ, iar cine este sfânt pe pământ, este și în cer viu și lucrător peste cei ce au rămas trudind pentru ziua Ta cea mare, Doamne. Cerul lucrează peste pământ, și nimic nu vine peste pământ decât din cer. E mare amăgirea cea de pe pământ, e gros și mult duhul minciunii, și lumea s-a învățat așa ca și cu adevărul, Doamne. Mi-e tare dor să-mi învăț poporul să stea cu veghe înaintea Ta, ca să fie viu poporul Tău cel cules din lume prin glas de trâmbiță. Dorul mă

arde, Doamne, și aș voi să-l las peste poporul cel plăcut Ție, ca să știe cât de mare trebuie să-i fie pregătirea și veghea și lucrarea lui cu Tine peste pământ. Amin.

Dorul cerului să se coboare în voi și să ardă în voi, copilași lucrători cu cerul pe pământ, că voiește Domnul să așeze împărăția Lui pe pământ, dar neamul oamenilor de azi s-a învățat prea mult cu minciuna și cu viața ei cea mincinoasă. Plâng oamenii că nu au ce mânca, și asta e toată durerea lor, tot zbuciumul lor. Nu vor oamenii să înțeleagă că tot ce vine peste ei din cer vine pentru nelegiuirile lor, precum a fost în toate vremurile peste oameni. Nu vor oamenii să se lase de păcate, dar vor să le fie bine, iar omul păcătos este vrednic de pedeapsă. Deschideți Scripturile, și vedeți din ele ce făcea Dumnezeu cu Israel când își înmulțea păcatele și rătăcirea lui de la calea adevărului. Aducea Domnul peste Israel robie și foamete și moarte și apăsare și plăgi și înstrăinare. Iată și românul. Poporul român n-a plecat ca să robească sub el popoare, că mereu a venit peste el mânie din afară, că Domnul îl iubea și mereu îl muștra pentru păcatele lui ca pe un fiu, ca pe un popor iubit și ales pentru iubire. Dar de șaptezeci de ani și mai bine se mănâncă român pe român, se omoară frate pe frate și sunt răi până și săracii, d-apoi bogații cei lacomi, care pentru lăcomia lor au dat de la ei calea adevărului! Dar sunt mulți români buni la Dumnezeu, și pentru rămășița aceasta ține Domnul în palme neamul acesta și pământul acesta care poartă în mijlocul lui ieslea cuvântului lui Dumnezeu. O, de aceea este atât de ocrotită această țară, dar oamenii din ea nu știu minunea Domnului cea purtată de acest pământ. Multe neamuri ale pământului tânjesc la ea, că ea este țarina cea cu comoară în ea, și cei ce o caută nu știu de ce o caută.

O, poporul meu iubit, vreau, fiule mic, să te învăț să stai numai cu Dumnezeu în toată clipa, că nu mai e de stat pe pământ fără cuvânt din cer, fără cuvânt mereu. Lasă-l pe omul necredincios să se mire de mulțimea cuvântului care vine peste tine, dar tu nu te mira, și miră-te cum de mai stai pe picioare în vremea aceasta grea în care nimeni nu mai are statură și picioare. Caută bine să înțelegi ce-ți spun, că dacă n-ar scutura cerul cuvânt mereu proaspăt peste tine, iubirea ta s-ar răci și fărâdelega s-ar înmulți în tine, că scris este: «Din pricina fărâdelegii, iubirea multora se va răci».

O, poporule copilaș, uită-te la cei ce au plecat de lângă izvorul cuvântului ducându-se în fărâdelegi și zicând la minciună adevăr și la adevăr, minciună. Aceia nu mai au minte, nu mai au viață și sunt morți, căci viața este Hristos Cel viu în om. Aceia au pierdut cămașa botezului, și ei nu știu ce au făcut și nu știu ce este botez și puterea botezului în numele lui Iisus Hristos. Cel ce se leapădă de Hristos și se duce la păcate, acela își leapădă cămașa botezului și ia pe el haina cea neagră a fărâdelegii și a poftelor trupului, care duc la inimă și la minte și le îmbolnăvesc cu pofta fărâdelegii și cu învățătura cea omenească, cea care n-are în ea viață veșnică.

Fiți tari și nu vă clătinați, fiilor, căci sluga cea care a știut voia stăpânului și n-a făcut-o, aceea va fi bătută mult, că și-a zis: „Stăpânul întârzie și nu vine“. Dar veni-va Stăpânul când ea nu se așteaptă și o va tăia și o va pune de partea celor fățarnici care vor plânge la venirea Stăpânului. Fiți tari și nu vă clătinați. Amin, amin, amin. Fiți tari cu Domnul, că vine vremea dreptății, și Domnul are pe El haina judecății. Am hrănit poporul zece ani după suirea mea la cer și am folosit mlădița cea dintr-o rădăcină cu mine și am zis mereu că Domnul este îmbrăcat în haina milei și am zis că puțin mai e mila, și Domnul va lua pe El haina judecății. Dar poporul cel de atunci a fost slab și alintat și mândru și fără veghe și a fost furat de necredință și de nepăsare și a adormit somnul fărâdelegii. Dar iată-L pe Domnul îmbrăcat în haina dreptății și nimeni nu poate sta înaintea Lui când vine și nimeni nu-și poate face ascunzătoare, nimeni.

Voi veni cuvânt din Domnul peste neamul meu cel după trup ca să le fac carte de mărturie și am să-i întreb de viața lor cea sfântă în care trebuia să-i găsesc acum când Domnul vine, și iată, îi găsesc cu viață lumească, fiindcă după plecarea mea la cer ei au părăsit viața cea creștină și au luat-o pe cea păgână și mi-au umplut casa mea de lume și de cei fără de lege, și

mă voi da deoparte ca să-i întrebe Domnul unde sunt și ce au făcut cu cele din cer, care erau puse peste ei. O, cum trebuia să fie casa pe care le-am lăsat-o eu! Dar n-au păstrat-o, și au uitat pe Domnul, Care striga prin mine și zicea: «Nu vă aduceți neamurile voastre cele necredincioase în casele voastre sfințite de Domnul, că acelea vin de la cârciumă, de la femei, de la curvie și întinează casele voastre cele blagoslovite și sfințite de Mine. Dacă mama ta sau tatăl tău sau neamul tău vine la tine și nu e una cu Mine și cu tine, fii precaut, să nu strici lucrarea Mea, că-ți voi cere socoteală pentru locul cel sfințit și blagoslovit». Așa zicea Domnul prin glasul meu de trâmbiță, dar n-au voit creștinii să-și țină casele curate ca să fie pentru Domnul, că nu mai are Domnul unde să-și plece capul, că în locașurile de biserică intră lume de pe lume, intră cei fără de lege laolaltă cu creștinii, dar Duhul spune prin Scripturi: «Cu cei fără de lege nu voi sta la masă». Bisericile pentru creștini trebuie să fie, căci ele înseamnă creștini laolaltă în duh de biserică a lui Iisus Hristos, dar azi, biserică înseamnă altceva decât Hristos cu creștinii laolaltă.

O, popor mititel și greu încercat de cei fără credință! Preoții de azi au voit și vor să te facă să te lepezi de Dumnezeu și de viața cea în Hristos. Ei sunt cei ce au împlinit cuvântul Domnului, rostit pe vremea trupului meu. Așa te învăța Domnul: «Te va chema, creștine, în fața lui și îți va spune: „Te lepezi de Dumnezeu?“. Și tu vei zice „Da“; de frică vei zice „Da“; de frică pentru ceea ce poartă acela în mână. Cel ce va zice „Nu“, acela va pătimi. Dar cât de adânc e acest hop, dacă vei scăpa de hopul acesta vei fi cu cerul, și cerul va fi cu tine. Nu te teme, creștine, alungă frica, că moare lumea și preoții ei, nu tu. Moare antichrist și oastea sa; nu tu, creștine. Fugiți din lume, creștinilor, că lumea moare. Cercetați-vă și în cap, ca să nu aveți fir din lume, că moare lumea laolaltă cu preoții și cu protopopii ei și nu se va mai ști unde a fost lumea».

O, popor micuț și curat cu credința, așa zicea Domnul pe vremea aceea, dar creștinii de atunci n-au crezut bine în aceste cuvinte și iată împlinirea lor. Preotul știe că poartă dar și har, și te sperie cu acestea, te sperie că te leagă și că te blesteamă și că te afurisește, dar preotul poartă grad de ostaș în armata lui antichrist, poartă ce nu trebuie să poarte un slujitor al lui Hristos. Dar tu nu te speria, copile mic, căci cei mici sunt purtați pe brațe de sfinți și de îngeri, și sunt de temut cei mici care au pe Domnul de Stăpân al lor, sunt de temut pentru Stăpânul pe Care-L au, căci este Stăpânul Cel adevărat. Preoții și arhierii lumii sunt antichriști îmbrăcați în piei de oaie și nu sunt păstori de oi, că dacă erau păstori de oi, ar fi avut grijă de oi și le-ar fi cercetat cu înțelepciunea cea ascunsă în Dumnezeu. Fiți tari și nu vă clătinați, fiilor, că a venit dreptatea pe pământ ca să facă pământ al dreptății, și Domnul are pe El haina judecății celor ascunse. Amin.

Arde duhul meu de dor, ca să te învăț, poporul meu, să stai cu veghe înaintea Domnului și să ai milă de Domnul, Care trudește din greu să nu se strivească bobul de grâu în vremea străngerii neghinei, care va fi pusă pe foc, unde este partea ei și soarta ei. Eu sunt trâmbița cea vestitoare peste grâu și peste neghină ca să se tragă la locul lor fiecare, că vine Domnul și nu sunt ascunzători ca să se poată ascunde cineva de la fața Lui cea cu slavă cerească. Să se întărească peste voi puterea cea pentru cer, postul și rugăciunea, puterea poporului sfânt. Amin. Iubiți postul, nu numai de bucate. Postiți de toate cele rele care se învârt pe lângă voi, că mare este amăgirea pe pământ. Cel ce voiește să se mântuiască și nu poate lupta împotriva duhului lumii, acela să stea cuminte și deoparte de lume ca să se mântuiască rugându-se lui Dumnezeu pentru biruința mântuirii. Postiți de la bucate și de la cele rele pentru minte și pentru inimă; postiți și cu privirea și cu auzul și cu mirosul și cu gustul și cu tot trupul. Învățați să postiți post desăvârșit. Învățați să fiți mântuire unii altora, mântuire și nu slăbiciune, că vremea de azi e friguroasă pentru suflet, și sufletului îi trebuie haină groasă, haină scumpă, haină din cer, nu de pe pământ.

Fiilor scumpi, primiți cu grijă și cu iubire, căci ca mama pe copii vă învăț învățatură sănătoasă peste voi și unii peste alții. Fiți tari și nu vă clătinați când vă învăț să vă feriți de vorbirea doi câte doi. Fiți mai mulți, ca să nu găsească diavolul prilej de învinuire și să vă facă să nu mai stați tari. Fiți cu lucrare întreagă, că vremea e grea. Eu știu și văd cât e de grea și de ce se folosește ea pentru cei aleși ai Domnului. Învățați cum este iubirea și ce face ea, dar nu învățați ca omul, ci ca Domnul, fiilor. Când ești singur, fiule, nu căuta pe altcineva singur. Caută să fie frații împreună și așa veți scăpa de multe curse ale vremii omenești. Scris este că unde sunt mai mulți, acolo coboară Domnul lucrarea Sa și binecuvântarea Sa. Nu căuta slăbire, că unde e unul nu e putere, ci e slăbire. Nu căuta să fii singur, căci cel singur se atacă, pentru că nu este de la Dumnezeu să fie omul singur. Nici o clipă nu căuta să fii singur, că vremea de azi e ca și clipa și te strivește pe neștiute dacă nu ești atent ca să înveți binecuvântarea Domnului. Iubirea frățească să fie multă, dar în Domnul. Și cum în Domnul? Acolo unde sunt mai mulți, fiule, acolo are siguranță și viață iubirea Domnului. Unde este unul sau doi, acolo ajunge slăbirea și păcătuirea și ascunderea și căderea prin ascundere. Căutați-vă unii pe alții, nu unul pe altul. Feriți-vă să fiți singuri, și diavolul va fugi de la voi. Puneți peste voi din partea Domnului pe cei înțelepți și primiți-i pentru voi, nu pentru ei, căci cei înțelepți au iubire cerească, au cântar cu cumpănă curată, au putere din puterea Domnului pentru cei mai slabi în putere.

Postiți și vă rugați neîncetat. Amin. Nu mâncați să vă saturați, că pântecul plin goleşte inima de plinul Domnului, goleşte mintea de Duh Sfânt, căci trupul pofteste împotriva Duhului, fiilor. Mâncați ca să trăiți. Amin. Mâncați ca să nu muriți. Nu mâncați ca să muriți și mâncați ca să trăiți, fiilor, și toate să le faceți spre zidire laolaltă, spre iubire în Domnul.

Feriți poporul de duh de ușurătate, fiilor lucrători peste poporul Domnului. Vegheați peste duhul și peste inima și peste trupul poporului sfânt. Despărțiți cuvântul de necuvânt, ca să nu rămână Domnul fără rod viu în picioare. Amin.

V-aș învăța zi și noapte calea vieții, Cartea Vieții. M-aș scrie zi și noapte cu voi în Cartea Vieții veșnice, ca să fiți veșnic vii, dar trebuie să voiți și voi să fim mereu cu toții, cei din cer cu cei de pe pământ în lucrare cerească. Amin.

Vino, Doamne, vino pe toate cărările cerești la ei! Vino la fii, Doamne, că fără hrana Ta, nu mai e de viețuit pe pământ. Vino și Te scrie în Cartea Vieții veșnice cu poporul Tău cel de la sfârșit! Oamenii de pe pământ zic că e minciună venirea Ta. Vino cu adevărul acestei veniri și fă de rușine minciuna și pe fiii ei care stau împotriva adevărului, că Tu ești Adevărul. Amin.

– Vin, Verginico, și te cuprind la începutul și la sfârșitul vorbirii tale cu poporul cel mic ca să-l ajut să creadă în tine prin Mine, să creadă în sfinți, să creadă în viața lor cea veșnică, Verginica Mea.

Fiilor, iubiților, fiți tari și nu vă clătinați, căci Eu, Domnul, sunt trâmbița cea de a șaptea precum scrie în Scripturi. Eu sunt Cel ce sfârșesc și plinesc taina lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Învățați binecuvântarea Mea peste voi. Învățați iubirea cerului cu voi, căci cei ce nu s-au lepădat de Dumnezeu după îndemnul omului necredincios lucrărilor Mele peste pământ, aceia sunt cu cerul, și cerul e cu ei la masă cerească pe pământ, și nu vor mai flămânzi și nu vor mai înseta. Cei ce mănâncă și beau hrana și apa aceasta, aceia nu vor mai înseta niciodată. Amin. Eu sunt izvorul cel nesecat, care curge cu veșnicie peste tine, poporul Meu iubit.

Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? O, fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa. Amin, amin, amin.

15/28-11-1997